

Příloha č. 1
Školního vzdělávacího programu
pro základní vzdělávání

Škola v pohodě – škola pro život

**Základní škola, Praha 10,
Hostýnská 2/2100**

Obsah přílohy č. 1

1	Identifikační údaje.....	304
1.1	Název školního vzdělávacího programu.....	304
1.2	Předkladatel a zřizovatel	304
1.3	Platnost dokumentu.....	304
5. 37	Vyučovací předmět Laboratorní práce z přírodopisu.....	305
5. 37.1	Charakteristika vyučovacího předmětu Laboratorní práce z přírodopisu	305
6	Hodnocení výsledků vzdělávání žáků.....	309
6.1	Hodnocení žáka ve škole	309
6.2	Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka.....	309

Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání (ŠVP ZV) ZŠ Hostýnská Škola v pohodě – škola pro život je třetí verzí ŠVP ZV.

Třetí verze ŠVP ZV ZŠ Hostýnská Škola v pohodě – škola pro život z 1. 9. 2017, byla v roce 2018 aktualizovaná a doplněná a to formou přílohy ŠVP ZV, Příloha č. 1 ŠVP ZV. Příloha obsahuje charakteristiku a vzdělávací obsah volitelného předmětu Laboratorní práce z přírodopisu a doplňuje informace k závěrečným pracím žáků devátého ročníku v kapitole Hodnocení výsledků vzdělávání žáků.

1 Identifikační údaje

1.1 Název školního vzdělávacího programu

Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání

1.2 Předkladatel a zřizovatel

Název a adresa školy: Základní škola, Praha 10, Hostýnská 2/2100, 108 00 Praha 10

Ředitel školy: Mgr. Albert Hotový

Zástupce ředitele: Mgr. Štěpán Peterka

Koordinátor tvorby ŠVP ZV: Mgr. Štěpán Peterka

Kontakty: Telefon: 274 770 046
Fax: 274 772 957
Web: www.hostynska.cz
E-mail: skola@hostynska.cz
Datová schránka: dscyix4

IČO: 47611171
IZO: 047611171
REDIZO: 600041107

Zřizovatel školy: Městská část Praha 10, Vršovická 68, PSČ 101 38

Kontakty: Telefon: call centrum 84011213
ústředna 267093111
Web: www.praha10.cz
elektronická podatelna: posta@praha10.cz

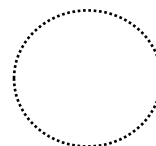
1.3 Platnost dokumentu

Od 1. 9. 2018

č. j. 412/2018

ŠVP ZV byl projednán Školskou radou dne 30. 8. 2018

.....
Mgr. Albert Hotový

razítko školy

5. 37 Vyučovací předmět Laboratorní práce z přírodopisu

5. 37.1 Charakteristika vyučovacího předmětu Laboratorní práce z přírodopisu

Vzdělávací oblast: Člověk a příroda

Vzdělávací obor: Přírodopis

Vyučovací předmět: Laboratorní práce z přírodopisu

Obsahové, časové a organizační vymezení

Předmět Laboratorní práce z přírodopisu si mohou žáci vybrat z volitelných předmětů v sedmém ročníku. Představuje alternativu k předmětu Praktika z přírodopisu, na rozdíl od něj má za cíl pokrýt základní oblasti biologie (zoologie, botanika, antropologie) v jediném školním roce.

Předmět Laboratorní práce z přírodopisu úzce souvisí i se vzdělávacími oblastmi Člověk a společnost, je rozšířením výuky přírodopisu.

Vzdělávání v předmětu Laboratorní práce z přírodopisu

- směřuje především k osvojení praktických dovedností při práci s přírodninami, používání základní laboratorní techniky. Zdůrazňuje zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.
- vede žáky k vědeckému přístupu k řešení problémů
- učí žáky vést si pečlivé protokoly o své práci
- seznamuje žáky s běžnými druhy rostlin a živočichů naší přírody
- učí zásadám biologické kresby
- vychovává žáky k obdivu a respektu k živým organismům

Formy a metody práce:

Laboratorní práce, skupinová práce, badatelsky orientovaná výuka, prvky kritického myšlení, vedení portfolia protokolů k experimentům. Výuka může probíhat i v blocích. Obsah hodin bude přizpůsoben sezonní dostupnosti přírodnin.

Zabezpečení vzdělávání žáků s přiznanými podpůrnými opatřeními

Žákům s přiznanými podpůrnými opatřeními věnuje učitel nadstandardní pozornost, kontroluje pochopení zadání a správnost postupů. Při hodnocení bude přihlédnuto zejména k vynaložené snaze a osobnímu pokroku.

Zabezpečení vzdělávání žáků nadaných a mimořádně nadaných

Nadaní žáci budou pomáhat ostatním s řešením problémů, budou moci uplatnit svoje znalosti a schopnosti při řešení obtížnější úloh

Výchovné a vzdělávací strategie pro rozvoj klíčových kompetencí žáků

Kompetence k učení

- zadává úkoly, při kterých se pracuje s určovacími klíči, základní laboratorní a optickou technikou
- motivuje žáky k aplikování získaných poznatků na dílčí problémy
- začleňuje do výuky experimenty a pozorování, pomáhá žákům formulovat hypotézy a ověřit experimentem jejich správnost

Kompetence k řešení problémů

- pomáhá žákům zvolit vhodný postup k identifikaci problémů a jeho řešení
- vede žáky k aplikaci získaných návyků a dovedností v každodenním životě

Kompetence komunikativní

- kontroluje správnost a přesnost žakových verbálních projevů
- podněcuje žáky k aktivnímu vyhledávání informací

Kompetence sociální a personální

- pomáhá žákům uvědomit si své přednosti a dovednosti a zároveň mít úctu k druhým, efektivně své specifické schopnosti využívat při diferencované práci týmu
- pomáhá žákům překonat zklamání a neúspěch, vytváří atmosféru porozumění a důvěry

Kompetence občanské

- jde příkladem v ochraně životního, aktivně se podílet na trvale udržitelném rozvoji
- vede žáky k ochraně zdraví svého i svých blízkých
- vybízí žáky k respektu přírodě a všem živým organismům

Kompetence pracovní

- dbá na dodržování bezpečnostních a hygienických pravidel při práci s mikroskopickými preparáty a s přírodninami
- drží se zadaného postupu
- pomáhá žákům rozvrhnout si jednotlivé fáze práce tak, aby úkol zvládli v požadovaném čase
- žák si o své práci vede pečlivé záznamy.

5.37.2 (dodatek) Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu

Laboratorní práce z přírodopisu

Ročník: 7.

Očekávané výstupy z RVP ZV	Školní výstupy	Učivo	Přesahy a vazby (mezipředmětové vztahy, průřezová témata, poznámky)
Biologie hub rozpozná naše nejznámější jedlé a jedovaté houby s plodnicemi a porovná je podle charakteristických znaků	Mykologie pozná naše nejznámější smrtelně jedovaté houby a popíše jejich základní znaky, podle kterých se dají poznat orientuje se mezi jedlými a jedovatými houbami	Houby - stavba - význam - zásady sběru, konzumace - první pomoc při otravě houbami	
Biologie rostlin odvodí na základě pozorování uspořádání rostlinného těla od buňky přes pletiva až k jednotlivým orgánům	Botanika popíše buňku rostlin vyjmenuje základní orgány a typy pletiv rostlin a vysvětlí jejich funkci připraví jednoduchý mikroskopický preparát	Anatomie a morfologie bezcévných a cévnatých rostlin Fyziologie rostlin	
rozlišuje základní systematické skupiny rostlin a určuje jejich význačné zástupce pomocí klíčů a atlasů	aplikuje znalosti vnější stavby při práci s klíči a atlasy bezcévných a cévnatých rostlin a význačné zástupce určí	Praktické metody poznávání přírody - pozorování - lupa, mikroskop - zjednodušené určovací klíče a atlasy - založení herbáře a sbírek	F - optika
Praktické poznávání přírody aplikuje praktické metody poznávání přírody	připraví jednoduchý mikroskopický preparát správně kreslí mikroskopické preparáty a pracuje s optikou		

dodržuje základní pravidla bezpečnosti práce a chování při poznávání živé a neživé přírody Biologie živočichů rozlišuje a porovná jednotlivé skupiny živočichů, určuje vybrané živočichy, zařazuje je do hlavních taxonomických skupin Biologie člověka Určí polohu a objasní stavbu a funkci orgánů a orgánových soustav lidského těla rozlišuje příčiny, případně příznaky běžných nemocí a uplatňuje zásady jejich prevence a léčby	používá určovací klíče aplikuje pravidla bezpečnosti práce dodržuje základní pravidla při poznávání živé a neživé přírody Zoologie popíše vnitřní a vnější stavbu živočišného těla orientuje se v základních taxonomických skupinách bezobratlých a obratlovců, pracuje s klíči a atlasy živočichů, význačné zástupce určí a zařadí do taxonomických skupin Antropologie určí polohu orgánů určí kosti osově kostry i kosti končetin popíše a rozliší příznaky běžných nemocí	Anatomie a morfologie živočichů - stavba těla - organismy jednobuněčné - mnohobuněčné Základní taxonomie bezobratlých a obratlovců Orgánové soustavy	

6 Hodnocení výsledků vzdělávání žáků

6.1 Hodnocení žáka ve škole

- Hodnocení žáka se v souladu s hodnotami a vizí školy a s cíli ŠVP **zaměřuje na široké spektrum projevů žáka** v oblasti poznávací, činnostní a hodnotové.
- Hodnocení je zaměřeno na **poskytování zpětné vazby** o průběhu a výsledku práce. Ta informuje žáka i zákonné zástupce, jak může v průběhu vzdělávání dosáhnout lepších výsledků, a vede k zamýšlení se nad vlastní prací.
- Důležitou součástí hodnocení žáků je **sebehodnocení**. Posiluje sebeúctu a sebevědomí žáků a je zařazováno do procesu vzdělávání průběžně všemi vyučujícími způsobem přiměřeným věku žáků. Pedagogové vedou žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky. Při sebehodnocení se žák snaží vyjádřit, co se mu daří, co mu ještě nejde, jaké má rezervy a jak bude pokračovat dál. Sebehodnocení doplňuje a rozšiřuje evaluační procesy a aktivizuje žáka.
- **Chyba je přirozená součástí procesu učení**. Pedagogičtí pracovníci o chybě se žáky mluví, žáci mohou některé práce sami opravovat. Práce s chybou je prvkem procesu učení. Hodnocení žákova výkonu musí být doprovázeno rozбором výstupu žáka.
- Jedním z možných výstupů pro hodnocení je **osobní portfolio žáka**, které dlouhodobým shromažďováním informací o vzdělávacím procesu a průběžných výsledcích žáka směřuje ke komplexnímu zhodnocení procesu jeho učení. Portfolio využívá různých forem práce a umožňuje různé formy hodnocení.
- Žák je hodnocen především za to, co umí, o co usiluje, v čem je dobrý, ne za chyby nebo odlišnosti – hodnocení respektuje individuální možnosti žáka. Žák by měl dostat příležitost ukázat, co umí, co ho zajímá, v čem se zlepšuje. **Kladné hodnocení je jedním z důležitých motivačních činitelů.**

6.2 Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka

Hodnocení žáků je jedním z výrazných faktorů ovlivňujících klima školy. Předpokladem k tomu, aby hodnocení žáků přispívalo k vytváření pozitivního klimatu školy a nebylo vnímáno jako ohrožení, je respektování několika faktorů:

- **jasná a společně stanovená pravidla hodnocení** – přehledná, pochopitelná, všeobecně známá a všemi akceptovaná
- **transparentnost** – jsou všeobecně známy a dodržovány postupy hodnocení
- **stanovení kritérií** – společné stanovení kritérií hodnocení omezuje subjektivismus hodnocení
- **předvídatelnost** – žákovi je známo co a kdy bude hodnoceno, žák ví, jak bude prokazovat, co se naučil
- **přiměřenost** – nemá smysl hodnotit všechno a pořád

- Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení v 1. až 9. ročníku je vyjádřeno klasifikační stupnicí, slovně nebo kombinací obou způsobů na konci prvního a druhého pololetí.
- Při hodnocení stupnicí jsou výsledky vzdělávání a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.
- Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat průběžné klasifikaci, tedy známce, které žák získal a které byly sděleny rodičům v daném klasifikačním období.
- U žáka s vývojovou poruchou učení a se specifickými vzdělávacími potřebami rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka. Způsob hodnocení a klasifikace žáka vychází ze znalosti diagnostiky příznaků poruchy a uplatňuje se ve všech vyučovacích předmětech, ve kterých se projevuje porucha žáka, a na obou stupních školy. Při klasifikaci žáků se doporučuje upřednostnit širší slovní hodnocení.
- Klasifikace je jednou z forem hodnocení, ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje hodnocení žáka souhrnné a průběžné. Během procesu hodnocení se buduje důvěra mezi učitelem a žákem, hodnocení je prvotně zaměřeno jako informace pro žáka a jeho zákonní zástupci.
- Souhrnné hodnocení žáka se stanovuje na konci každého čtvrtletí, učitel posuzuje výkony žáka komplexně, hodnotí jeho osobní pokrok. Jeho součástí je i sebehodnocení žáka; diskusí a argumentací se posiluje vytváření dovednosti sebehodnocení u žáka. Toto hodnocení je souhrnnou zpětnou vazbou i o cílech vzdělávání v dalším období.
- V oblasti průběžného hodnocení jde především o formativní funkci hodnocení, o zpětnou vazbu žákovi, o jeho povzbuzení a motivaci. Učitelé proto uplatňují pestrou škálu nástrojů hodnocení podle ročníků a charakteru předmětu; body, škály, stupnice, procenta, grafy, piktogramy...Dokumentují tak i úroveň sociálních dovedností žáka.

- Podklady pro hodnocení a klasifikaci žáka získává učitel různými metodami, formami a prostředky. Zejména diagnostickým pozorováním žáka a jeho výkonů, monitorováním a analýzou výsledků jeho činností, písemnými výstupy, různými druhy zkoušek a testů, rozhovory se žákem, zákonnými zástupci, konzultacemi s dalšími učiteli, případně pracovníky odborných pracovišť.
- Písemné práce a další druhy zkoušek musí být rovnoměrně rozloženy v jednotlivých klasifikačních obdobích na celý školní rok.
- O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.
- Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků pedagogickými pracovníky je jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné, všestranné, pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.
- Pedagog musí být schopen ve vedení klasifikačních záznamů doložit, jak k výsledné klasifikaci dospěl. Rozhodování o výsledné známce za klasifikační období nemůže zásadně ovlivnit jedna práce žáka.
- Pedagogičtí pracovníci zajišťují, aby žáci a zákonní zástupci žáků byli včas informováni o průběhu a výsledcích vzdělávání. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají se zákonnými zástupci.
- Informace zákonní zástupci získávají na třídních schůzkách, které škola organizuje minimálně dvakrát ve školním roce, podle potřeby pak individuálně na konzultačních hodinách jednotlivých učitelů. Další údaje jsou na webových stránkách školy, v elektronickém systému Škola ON-LINE (elektronická žákovská knížka), tištěné žákovské knížky a žákovské záznamníky.
- Podmínkou klasifikace v druhém pololetí devátého ročníku je zpracování a obhájení závěrečné práce. Závěrečná práce má charakter dlouhodobé souvislé práce na zvoleném tématu. Při výběru témat závěrečné práce bude žák prokazatelně informován, do kterého povinného předmětu se bude hodnocení ze závěrečné práce započítávat. Pokud žák devátého ročníku závěrečnou práci neodevzdá nebo ji před komisí neobhájí, bude na konci školního roku nehodnocen z daného předmětu. Hodnocení závěrečné práce má váhu 50% ze známky na vysvědčení v druhém pololetí devátého ročníku z daného předmětu.

Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáka a i jeho chování jsou součástí školního řádu podle § 30 odst. 2 Školského zákona (Zákon č. 561/2004 Sb. Ve znění pozdějších předpisů).